

CCOO crida a la mobilització, que continua demà amb concentracions arreu de Catalunya i amb la manifestació el proper dissabte 18 de desembre

El Govern de Rodríguez Zapatero continua aprovant mesures antisocials, que van en la línia de retallar drets laborals i socials i calmar la voracitat dels mercats especulatiu. Després de la inútil reforma laboral, la congelació de pensions i la retallada de salaris dels empleats públics, que va provocar la vaga general del 29 de setembre, el Govern ha impulsat noves mesures restrictives i injustes que tornen a fer pagar les factures de la crisi als treballadors i les treballadores, i les persones més desfavorides.

Sens dubte, cal continuar amb les protestes, i per això CCOO insta a participar en les mobilitzacions que tindran lloc demà dimecres, 15 de desembre, amb concentracions arreu de Catalunya, i el dissabte 18 de

desembre, amb la manifestació que tindrà lloc a Barcelona i que començarà a les 17 hores a la plaça Universitat i anirà fins a la plaça Urquinaona.

Participació en les concentracions

Al llarg del dia de demà hi haurà concentracions i mobilitzacions a diferents ciutats de Catalunya a empreses i institucions, entre les quals diversos ajuntaments. Cal destacar-ne algunes que tindran lloc a Barcelona, com la concentració de treballadors de sectors industrials, que es farà a les 10.30 davant la Subdelegació del Govern del carrer de Mallorca, i que després anirà en manifestació fins a Foment del Treball. A les 11 tindrà lloc una concentració de treballadors i treballadores de diferents sectors, com el comerç i

l'hostaleria, al Portal de l'Àngel, que posteriorment aniran també fins a Foment del Treball. Ja a les 13 hores, la plaça de Sant Jaume serà el lloc on es farà una concentració de treballadors de les administracions públiques, convocada per CCOO i UGT.

Suport de les entitats socials

Avui mateix, un gran nombre d'entitats socials, que ja van donar suport a la vaga general, han mostrat la seva adhesió a les convocatòries del 15 i el 18 de desembre fetes per CCOO i UGT. La CONFAVC (Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya) ha acollit una trobada de representants d'aquestes entitats, que han donat el seu suport a les mobilitzacions. ■

editorial

El 15 i el 18 de desembre fem sentir la nostra veu

El Govern de Zapatero continua amb el seu full de ruta de retallades socials i laborals. Les mesures aprovades pel Consell de Ministres del dia 3 continuen carregant la sortida de la crisi sobre els més febles i no sobre aquells que l'han provocat. Retallades de prestacions, allargament de la jubilació, privatitzacions, increment d'impostos indirectes, entre d'altres, són mesures destinades a accontentar els "mercats" però inútils per fer front als especuladors que juguen a desestabilitzar els països més febles de l'euro per treure'n benefici a curt termini.

Hi ha una altra manera de sortir de la crisi que no generi més desigualtats i injustícia i que sigui útil per reactivar l'economia amb nous paràmetres de competitivitat. Per això, cal que el dia 15 i el 18 de desembre sortim al carrer,

tal com ja vam fer el 29 - S -, en contra de la retallada de drets socials i laborals. Mentre

els poders econòmics i financers estan exercint les seves formes de pressió sobre els governs, els treballadors i les treballadores només ens tenim a nosaltres mateixos. Per això cal que continuem fent sentir la nostra veu participant el dia 15 en les mobilitzacions a les empreses; el 18, en la manifestació a Barcelona en defensa del benestar i la cohesió social, i a partir del gener, en la campanya de signatures per canviar la reforma laboral. La mobilització continua. ■

15

desembre

**CONCENTRACIONS
a empreses i
institucions**

18

desembre

**MANIFESTACIÓ
A BARCELONA
Pl. Universitat
17 hores**

S'obre un fòrum de participació amb el document *Mercat, globalització i nació*

El Seminari Salvador Seguí obre el fòrum de participació, un espai de debat per a les afiliades i els afiliats de CCOO, amb el document *Mercat, globalització i nació*, que s'ha elaborat a propòsit del debat sobre la unitat de mercat i el model d'Estat.

Podeu realitzar les vostres aportacions a través del web del Seminari Salvador Seguí (<http://www.fciprianogarcia.ccoo.cat/ciprianogarcia/salvadorsegui/index.aspx>), i concretament des de l'espai "Participa". Aquest espai estarà obert fins al 31 de gener de 2011. Amb les conclusions d'aquest procés, el document passarà als organismes de direcció del sindicat per al seu debat i aprovació. ■

Jornada per la cohesió social

El divendres 17 de desembre, al matí, la Secretaria d'Immigració i el CITE (Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers) de CCOO de Catalunya organitzen una jornada titulada "Per la convivència i la cohesió social: escola, empresa i barri".

En ocasió del Dia internacional del migrant, que té lloc l'endemà, aquest acte vol fer-nos reflexionar sobre la necessitat de treballar per garantir la convivència i la cohesió en el marc de les escoles, les empreses i els barris, i, sobretot, combatre la idea que els immigrants són els culpables de la crisi. ■

Mobilitzacions a Indo

Davant la situació d'estancament en què es troba la negociació de l'expedient d'extinció de contractes al Grup Indo, que afecta 300 treballadors i que en el cas de la planta de Roquetes planteja el seu tancament, els treballadors han decidit iniciar un procés de mobilitzacions amb el suport dels dos sindicats majoritaris, CCOO i UGT. Els treballadors duran a terme un seguit d'accions reivindicatives, com la que en va donar el tret de sortida: una concentració a Barcelona, davant l'òptica Cottet, principal accionista del grup Indo. ■

Zapatero se sotmet als mercats i dicta noves mesures antisocials

El nou cop de timó del Govern de Zapatero per intentar trobar una sortida a la crisi torna a fer recaure, un cop més, la factura de la crisi sobre els treballadors i les persones que es troben en una situació social i laboral més compromesa, mentre, per una altra banda, s'estableixen noves rebaixes fiscals per a les empreses.

D'aquesta manera, entre les decisions aprovades pel Consell de Ministres, hi ha la desaparició del PRODI, l'ajuda de 426 euros que es dona als aturats que no reben cap altra prestació econòmica, en

un moment en què aquest col·lectiu no para de créixer. A més, es regulen i s'amplien les competències dels serveis de col·locació privats, i s'amplia el nombre d'empreses que es poden acollir al tipus reduït de l'impost de societats.

També es privatitzarà el 49% d'AENA, de manera que s'obre la porta a la gestió privada dels aeroports, com ara el del Prat. En aquest sentit, CCOO exigeix el manteniment del caràcter públic d'aquest aeroport, amb una gestió compartida entre l'Administració de l'Estat, la Generalitat i els ajuntaments.

El sindicat també reclama que, davant qualsevol canvi en la gestió d'aquesta infraestructura, es garanteixi el manteniment dels llocs de treball i la qualitat de les seves condicions laborals. ■

Quota d'afiliació a CCOO per a l'any 2011

El Consell Confederal de CCOO, davant la situació econòmica general, caracteritzada per la persistència de la crisi, estima convenient l'esforç del conjunt confederal d'incrementar exclusivament la quota general, 10 cèntims (0,93%), i mantenir els imports de les quotes especial i reduïda.

Així, per al 2011 la quota d'afiliació, depenent de la situació laboral de les persones afiliades, serà la següent:

- **General:** 10,85 euros
- **Jubilats:**
  - pensió de més de 715 euros/mes: 6,60 euros
  - pensió de menys de 715 euros/mes: 5,50 euros
- **Aturats:**
  - amb prestació contributiva: 6,60 euros
  - amb situació de subsidi/sense subsidi: 5,50 euros
- **Temporals:**
  - eventuals del camp: 6,60 euros
  - treball a temps parcial: 6,60 euros
  - fixos discontinus: 6,60 euros

- **Acció Jove:** Joves, menors de 30 anys, a la recerca de la primera feina: 1,65 euros.

La quota d'afiliació cobreix una pòlissa col·lectiva de nou mil euros (9.000 €) en cas de mort per qualsevol tipus d'accident a l'afiliat o afiliada amb una antiguitat mínima d'un any i que està al corrent de pagament.

Per accedir a qualsevol quota inferior a la general, cal presentar la documentació que acrediti la situació laboral de l'afiliat o afiliada, i es farà efectiva a partir d'aquesta comunicació.

La quota sindical es considera despesa deduïble a l'efecte de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Per justificar-la, cal conservar els rebuts pagats o els fulls de nòmina. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

CCOO
www.ccoo.cat

Per a més informacions, connecta't

www.ccoo.cat

CCOO

CCOO aposta per la inserció de les persones discapacitades en el mercat laboral ordinari

CCOO de Catalunya ha elaborat un informe sobre la situació sociolaboral de les persones amb discapacitat, a partir de les dades facilitades per l'Observatori del Treball. De l'informe es desprèn que aquesta situació és força negativa, amb un elevat grau d'inactivitat en el col·lectiu. Pel que fa als actius, la situació és pitjor per als que treballen en centres especials de treball (CET).

Així, si la tendència és que les persones amb alguna discapacitat quedin relegades a llocs de treball no qualificat, aquesta tendència s'accentua en els CET. És en el mercat ordinari on aquestes persones, i especialment les dones, poden accedir a ocupar llocs de treball amb

més qualificació i gaudir d'una equiparació de drets i obligacions laborals amb la resta de treballadors.

La comparació entre els diferents mercats permet veure que el treball protegit pot ajudar, en un primer moment, la persona discapacitada, però

no beneficia la realització professional d'aquestes persones, en tant que no poden aspirar a llocs de treball de qualitat. És per això que el pas de les persones treballadores amb discapacitat pels CET ha de ser temporal i ha de tenir l'objectiu d'assolir l'entrada al mercat ordinari, ja que és aquest el mercat que dona estabilitat i més possibilitat de promoció laboral, amb els avantatges socials, econòmics i personals que això comporta. Malauradament, si bé fa uns quants anys es realitzava més contractació en el mercat ordinari que en els CET, el 2009 aquesta tendència es va capgirar i ara la majoria de la contractació té lloc als centres especials. ■

CCOO de Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears presenten la publicació digital *La Teranyina*

La Teranyina és una revista produïda per les confederacions sindicals de CCOO del País Valencià, les Illes Balears i Catalunya que debat i reflexiona sobre temes vinculats a la llengua i la cultura catalanes, i que parteix de l'aposta de les tres organitzacions en defensa de la unitat de la llengua catalana. Aquest nou projecte, del qual es faran tres edicions cada any, dona continuïtat a una llarga trajectòria de col·laboració entre les tres confederacions i, més concretament, a l'espai de reflexió, intercanvi i debat sobre la situació social, laboral, lingüística i de cultura compar-

tida que ja va existir fa una dècada amb la publicació en paper de l'aleshores també anomenada *La Teranyina*. Ara, la nova *Teranyina*, en format digital, pretén afavorir l'enriquiment cultural mutu i fer difusió de les actuacions que es duen a terme en l'àmbit d'actuació de les tres confederacions, de forma dinàmica, oberta i participativa, i per fer-ho aprofitar l'ús generalitzat de les noves tecnologies que en els darrers anys han transformat els mitjans de comunicació.

Esperem que aquest nou projecte, del qual també hi ha una versió en llibre electrònic, que podeu descarregar, esdevingui un espai de trobada i que entre tots en puguem fer la difusió necessària. ■

<http://teranyina.ccoo.cat>

CCOO denuncia que les mesures contra la crisi no creen ocupació

El mes de novembre ha deixat una xifra de 564.541 persones registrades com a aturades a les oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya, 9.000 més que fa un any. És cert que s'ha donat una lleu reducció de l'atur de prop de 2.000 persones respecte al mes anterior, però no és coherent amb les xifres de la contractació registrada.

Això ens fa sospitar que s'han eliminat, del registre de l'atur, aquelles persones que han iniciat cursos de formació contínua, que han finalitzat la prestació per atur i no han renovat la demanda d'ocupació o que han iniciat programes de formació i treball.

Des de CCOO denunciem que les mesures anunciades pel president Rodríguez Zapatero no creen ocupació i, fruit de la improvisació, semblen només respondre a la voluntat de rendir-se als mercats financers. És inacceptable i antisocial que no es prorrogui el PRODI (Programa temporal de protecció per desocupació i inserció) a partir del mes de febrer de 2011. El sindicat no permetrà que la sortida de la crisi continuï fent-se a costa dels drets dels treballadors i treballadores, i generi més desigualtats. ■

Conveni de cooperació amb la Federació de Societats Laborals de Catalunya (FESALC)

El dia 3 de desembre passat, CCOO de Catalunya va signar un conveni de col·laboració amb la Federació de Societats Laborals de Catalunya (FESALC), amb l'objectiu d'impulsar, en aquest moment de crisi econòmica, aquests tipus d'empreses, basades en la propietat dels treballadors.

Les societats laborals representen una opció solidària, responsable socialment i amb el territori, ja que sovint els seus membres compleixen el tres papers de propietaris, treballadors i veïns. A Catalunya hi ha actualment unes 4.500 societats laborals, que ocupen unes 30.000 persones. ■

Roger-Pierre Lemouzy secretari general regional de la CGT de Migdia-Pirineus

“Cal combatre l’actual projecte de capitalisme, per defensar una Europa social que no divideixi els pobles sinó que els uneixi i que els doti de lleis que els afavoreixin”

Roger-Pierre Lemouzy és un sindicalista carismàtic, vivaç, entusiasta. Ens atén afònic en un descans de la conferència de la CGT de Migdia-Pirineus, en la qual s’ha aprovat un fort reforç de l’estructura regional de l’organització. Darrere seu queda la lluita esgotadora per aconseguir aturar la llei que amplia l’edat de jubilació. Al davant, el repte de fer front a una ofensiva que apunta cap als treballadors i treballadores de tot Europa i cap a les seves conquestes socials.

■ **Des de Catalunya hem seguit amb molt d’interès les vagues a França en contra de la reforma de la Llei de pensions. Des de CCOO de Catalunya hi hem donat suport en diverses mobilitzacions. Quin és el balanç que en feu a hores d’ara?**

Pel que fa al ressò social, ha estat un moment històric, perquè el 70% de la població francesa ha donat suport a aquest moviment, que encara no ha finalitzat. Considerem que avui l’ocupació és primordial per poder finançar les caixes de la Seguretat Social i de les pensions. El que ha sigut molt interessant és aquesta unitat sindical per trobar-nos, tenir tot aquest suport als carrers per dir no a l’allargament de l’edat de jubilació. Actualment a França podem jubilar-nos als 60 anys

o, a tot estirar, als 65. El Govern de Sarkozy, que està al servei del MEDEF (patronal francesa), ha promulgat aquesta llei, que continuarem combatent. Hem fet grans manifestacions i hem obtingut mostres de suport dels sindicats espanyols, catalans, alemanys, que han estat molt atents al que passava a França. Ho hem valorat, perquè hem vist que estem en la mateixa lluita contra el capitalisme, estem a favor d’una societat al servei dels treballadors, de la població. Aquesta llei s’ha votat a França, ha estat promulgada pel Govern de Sarkozy sense discutir-la en cap moment amb les organitzacions sindicals franceses. Teníem propostes per fer, però de manera arbitrària va decidir no rebre els sindicats, no va tenir en compte el descontentament del món del treball i de la població. Per això continuarem la lluita. Vull dir als companys catalans de CCOO que el combat no ha acabat. El 2007 el Govern de Chirac, en el qual Sarkozy era ministre de l’Interior, va aprovar la Llei del contracte de primera ocupació, que suposava més precarietat per als joves. Vam lluitar durant tres mesos i va ser votada i promulgada. Però vam continuar amb les mobilitzacions i els vam obligar a retirar la llei, i per això hem de continuar fins que el Govern tingui en compte les nostres reivindicacions.

■ **Les mobilitzacions franceses han aconseguit crear un pont intergeneracional amb els més joves, que es van sumar a les protestes. Aquest paper reivindicatiu de les generacions joves, és un baló d’oxigen per als sindicats francesos?**

Sí, perquè la qüestió de la jubilació comporta un model de societat. Podem estar a favor d’una societat que s’aprofita de la població, dels assalariats, dels salaris i de les pensions, o a favor d’una altra que estigui al servei dels homes i de les dones. La qüestió de la jubilació és intergeneracional, afecta els jubilats actuals però també el futur dels joves, que actualment s’incorporen a la feina amb més de 25 anys i, per tant, tenen poques possibilitats d’arribar a cotitzar els més de 40 anys que necessiten per gaudir de tota la pensió. I menys encara amb el problema de l’atur que existeix entre els que tenen més de 50 anys. Per això s’explica el seu combat, que hem observat amb atenció, i que continuarà batent-se contra aquest projecte nefast. També hem treballat amb sindicats d’estudiants, i ho continuarem fent; lluitarem amb els joves i amb els jubilats, precisament perquè és un moviment intergeneracional.

■ **El tema de les pensions, que és d’una profunda injustícia i**

troba un fort rebuig en la societat, forma part d’un programa d’ajust que s’intenta implantar a tot Europa. Quina importància tenen, en aquest marc, mobilitzacions europees com la que vam convocar conjuntament el 29 de setembre passat al Pertús?

Nosaltres, a la CGT, com els altres sindicats francesos i els sindicats catalans, estem a favor d’una Europa social, una Europa al servei de la població, i penso que la manifestació del Pertús va ser important precisament per fer visible aquesta connexió entre els sindicats catalans i els sindicats francesos. Perquè treballem en una mateixa dinàmica, la dinàmica de l’Europa social, que respon a les necessitats socials del món del treball, no del capitalisme. La crisi sistèmica que vivim ve de la crisi del capitalisme i dels seus efectes nocius. Veiem avui com els grans grups donen milers de milions als accionistes i pensem que això és inacceptable. Perquè el diner que produeixen les empreses és el diner dels treballadors, per la venda de la seva força de treball. Així, són aquests assalariats els que creen aquesta riquesa, que va a parar als accionistes. És justament per això que cal combatre aquest projecte de capitalisme, per defensar una Europa social que no divideixi els pobles sinó que els uneixi i

→

“Lluitem pels avenços socials, per la protecció social, per les jubilacions, i aquest Govern de Sarkozy, d’una manera autoritària, vol retallar les conquestes que s’han anat aconseguint des de 1945”

que els doti de lleis que els afavoreixin. Penso que l’actuació dels sindicats europeus aglutina aquest descontentament. Vosaltres heu tingut una vaga general a Espanya, n’hi haurà una a Portugal i una altra a Grècia. S’ha de dir que avui la societat malviu, i per això les persones surten al carrer, perquè volen defensar un projecte de societat que els doni perspectives de futur, i per aquesta raó volem l’Europa social.

■ **Migdia-Pirineus és un referent per la seva indústria aeronàutica i, per tant, palesa la importància d’invertir en recerca i desenvolupament. Fins a quin punt penseu que els programes d’ajust i el Pacte d’estabilitat poden afectar la vostra competitivitat?**

La regió de Migdia-Pirineus té la particularitat de ser una de les regions més extenses en superfície d’Europa. El perill que tenim avui a Migdia-Pirineus és que la regió té un caràcter industrial que es basa en l’aeronàutica, i EADS pot deslocalitzar els mitjans de producció de Tolosa a altres països, com ara la Xina. Per això, avui el nostre objectiu, i aquest és el debat en la nostra Conferència General, és que la nostra regió, amb els seus 8 departaments, sigui una regió equilibrada, amb una diversitat industrial. Però també ha de respondre a les necessi-

tats de la ciutadania en matèria de serveis públics, de transport col·lectiu, d’atenció a les persones als departaments, que és el que la política de Sarkozy intenta suprimir, com per exemple en el cas dels hospitals públics. Lluitem pels avenços socials, per la protecció social, per les jubilacions, i aquest Govern de Sarkozy, d’una manera autoritària, vol retallar les conquestes que s’han anat aconseguint des de 1945. Per això hem d’estar molt vigilants pel que fa al Pacte d’estabilitat europeu, i volem saber quins són els fons que es distribueixen a les empreses. A la regió Migdia-Pirineus avui no n’hi ha, de diàleg social, i des de la CGT reivindicuem un diàleg social amb el poder públic, amb els representants de la regió per saber on van a parar aquests diners, que són distribuïts pels bancs als més rics.

■ **A l’Estat espanyol, l’organització d’una vaga general implica aturar tots els sectors al mateix temps. A França heu anat encadenant aturs per sectors i els heu fet coincidir amb grans mobilitzacions. Com ho heu fet per mantenir la lluita tant de temps?**

Pel que fa a la qüestió de les jubilacions, com deia abans, tot va començar al mes de març, quan vam crear unes condicions

d’unitat. Vam organitzar manifestacions fins a l’estiu. El 7 de setembre vam organitzar mobilitzacions interprofessionals després d’un període de vacances que vam aprofitar per parlar amb la gent, per distribuir pamflets. Hem recorregut a totes les formes possibles d’informació als assalariats i empleats, i el 7 de setembre va ser important, perquè era el primer cop que en l’àmbit social a França, tornant de vacances, hi va haver un moviment social. Van seguir 8 manifestacions, sempre amb molta participació. Hem aturat la feina entre setmana i ens hem mobilitzat també els caps de setmana per permetre als assalariats de les petites empreses, on no hi ha sindicats, que poguessin venir a les manifestacions. Hi ha hagut una mobilització enorme. I per això nosaltres, en la CGT, sempre en el marc unitari a escala nacional, hem fet arribar la qüestió a les empreses, convocant assemblees generals, perquè els treballadors decidissin la continuació de la vaga. S’ha fet amb els ferroviaris, als hospitals públics, a les empreses privades, a tots els territoris. Però en un moment la vaga va topat amb un mur, i vam decidir continuar-la en una altra forma de moviment.

■ **Migdia-Pirineus forma part, juntament amb Catalunya, de l’Euroregió Pirineus Mediterrània i del CSIR Pirimed. Quina**

valoració estratègica feu del treball sindical transfronterer i quins són per a vosaltres els propers objectius?

Sí, de totes les maneres és molt, molt important, i avui ho deïem en la Conferència Regional, que, justament quan s’intenta dividir la societat, els treballadors i els sindicats treballem junts, tot i que hi hagi diferències. Això és la democràcia. Hem d’ajudar els sindicats andorrans i defensar els drets sindicals a Andorra, on Sarkozy és copríncep, però també hem de treballar plegats a l’Hospital de la Cerdanya. Ja fa deu anys que parlàvem plegats dels riscos industrials i químics, i hem de continuar fent-ho a Migdia-Pirineus, Lluenguadoc-Roselló o Catalunya. Això és la proximitat, som veïns i, per tant, hem de permetre als treballadors que puguin construir junts, de manera dinàmica, les seves reivindicacions. El capitalisme intenta oposar els treballadors i per això el CSIR penso que és molt, molt important, també per a les lluites futures. Per aquesta raó el nostre Comitè Regional ha organitzat en el marc d’aquesta conferència un punt sobre Europa, per demostrar la pertinència d’aquest instrument al servei dels treballadors. ■